

Φως μέσα από το σκοτάδι

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Τα «γιατί και τα πώς» στα πολλά προβλήματα και στις διάφορες δοκιμασίες της ζωής φαίνεται πως πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν, για να δείχνουν την αδυναμία μας να γνωρίσουμε «νον Κυρίου», που πασχίζει να μας ευεργετήσει και να μας δώσει αυτό που στο βάθος η ύπαρξή μας ποθεί και το αγνοεί.

Στη συνάντηση του Ιησού και των μαθητών Του με τον εκ γενετής τυφλό, αυθόρμητα οι μαθητές Τον ρωτούν ποια είναι η αιτία που γεννήθηκε έτσι. Ποιού η αμαρτία καταδίκασε τον άνθρωπο στο μαρτύριο της τύφλωσης; Γιατί πίστευαν οι Ιουδαίοι ότι οι διάφορες ασθένειες ή αναπηρίες ήταν αποτέλεσμα της αμαρτωλής ζωής. Ο Χριστός όμως τους αποκαλύπτει μια νέα διάσταση της αιτίας των δυσκολιών αυτών: τη δόξα του Θεού!

Βέβαια, αυτό φαντάζει κάπως ως χρησιμοποίηση του ανθρώπου από το Θεό και μάλιστα κάτω από τέτοιες συνθήκες. Όμως η «δόξα του Θεού» δεν έχει σχέση με τη θεωρούμενη δόξα των ανθρώπων, αφού η δόξα Του είναι η δόξα μας, η σωτηρία μας, η θέωσή μας, η χαρά μας.

Ο εκ γενετής τυφλός, στην περικοπή του Ευαγγελίου που διαβάζεται στη Λειτουργία την έκτη Κυριακή μετά το Πάσχα, ζούσε στο σκοτάδι του σώματός του

που γίνεται μέσο για να δει το φως το Αληθινό. Ποια σημασία έχει, αλήθεια, να ζούμε την υγεία του σώματος, όταν μέσα μας ζούμε την πνευματική τύφλωση, που φαίνεται στην απομόνωση, τον εγωισμό, τη φιλαυτία, στο «φάγωμεν, πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν»;

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης παραθέτοντας στο Ευαγγέλιό του ένα περιστατικό ή θαύμα, το συνοδεύει με την αντίστοιχη διδασκαλία του Χριστού. Έτσι και στη θεραπεία του εκ γενετής τυφλού διαβάζουμε:

- «όσο διαρκεί η μέρα, πρέπει να εκτελώ τα έργα εκείνου που μ' έστειλε. Έρχεται η νύχτα, οπότε κανένας δεν μπορεί να εργάζεται».
- «Ήρθα για να φέρω σε κρίση τον κόσμο, έτσι ώστε αυτοί που δε βλέπουν να βρουν το φως τους, κι εκείνοι που βλέπουν ν' αποδειχτούν τυφλοί».

Τα πιο πάνω σημεία δείχνουν:

1. Την αναγκαιότητα να εργαστούμε, ως Εκκλησία και ως πρόσωπα, το έργο του Θεού μας στον κόσμο. Όσο «είναι μέρα», όσο έχουμε τις δυνατότητες και τις ικανότητες, να καλλιεργήσουμε τον εαυτό μας για να ζήσει τις χαρές του Θεού, ώστε να γίνουμε σημεία που θα δείχνουν στον κόσμο το εφικτό του Ευαγγελίου.
2. Την τραγικότητα που μπορεί να βρίσκονται τα «τέκνα του Φωτός», με το να βρίσκονται στο σκοτάδι της άγνοιας, της αυτάρκειας και του Φαρισαϊσμού, ενώ τα νομίζουμε «τέκνα του σκότους», να γνωρίσουν τελικά με τη μετάνοια και ταπείνωσή τους, το Χριστό ως το Φως το αληθινό.

Αν οι ασθένειες του σώματος μπορούν να γίνουν τα μέσα για τη θεραπεία της ψυχής και να καταλήξουν έτσι ευλογίες, οι ασθένειες της ψυχής που σκοτίζουν όλη την ύπαρξη του ανθρώπου, μπορούν να γίνουν οι δρόμοι που οδηγούν στη θέα του όντως Φωτός. Τότε κατανοούμε πως κανένα σκοτάδι και κανένας Άδης δεν μπορούν να εμποδίσουν το Χριστό να έλθει σε μας, αν αληθινά και ειλικρινά θέλουμε να ζήσουμε μέσα στο Φως Του.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com